

skrevet fra 22,2 til 14,3 Mill. Kr. Kommissionen er enig om, at Postvæsenets Styrelseslov, som er ret kortfattet og vedtaget saa sent, som i 1916, ikke tiltrænger nogen Ændring, blot at man foreslaar, at den gamle Kasseforordning af 1840, som til Dels endnu er gældende for Postvæsenet, omend mere formelt end reelt, ophæves for Postvæsenets Vedkommende, ligesom den allerede i 1915 bortfaldt for Statsbanerne.

Kommissionen gør Side 38—40 nogle Bemærkninger om dette Punkt og i det hele taget om Forholdet ved Hovedrevisionen, hvortil jeg skal nøjes med at henvisе. Spørgsmaalet om Hovedrevisoratet vedrører ikke disse Lovforslag her, det kommer først senere fra Statsregnskabskommissionen.

For Telegrafvæsenets Vedkommende eksisterer Spørgsmaalet om større Dispositionsfrihed for Styrelsen paa Takstomraadet ikke, idet Rigsdagen aldrig nogensinde har blandet sig i Telegraf- og Telefon-takster. Statens Telegraf- og Telefonvæsen er en fattig Etat: den har foruden den udenlandske Korrespondance kun den forholdsvis ringe indenlandske Længde-trafik at betjene, som imidlertid til Gengæld kræver det fineste og dyreste Materiel. Det, der betaler sig ved Telefondrift, den lokale Telefontrafik, har de lokale Telefonselskaber i Aarene 1919—21 faaet fornyet Koncessionen paa for en tyveaarig Periode. Selvovre i Jylland, hvor der fandtes et Par store og Gud ved hvor mange smaa Selskaber, fik et stort privat Selskab Lov til at samle hele den lokale Telefontrafik under sig, skønt det dog havde været naturligt, om Staten havde taget denne Indtægt for at hjælpe paa Udgifterne ved sit fattige og dyre Telefonnet, der maa besørge den mellemrigske Langtrafik. Heldigvis fik Statens Telegraf- og Telefonnet den lokale Betjening i Sønderjylland, fik den, fordi ingen anden kunde klare at bringe den paa Fode efter Genforeningen, jeg siger heldigvis, for det er i Virkeligheden hovedsagelig den lokale sønderjydske Telefontrafik, der i Øjeblikket bærer Statens Telefon- og Telegrafvæsen oppe og hindrer, at det giver et rent Driftsunderskud. Imidlertid stræber ogsaa Telegrafvæsenet for Tiden efter ad Aare at kunne give økonomisk Balance. Kommissionen foreslaar for Telegrafvæsenet nogle nye Afskrivningsregler med samme Formaal som de øvrige Etater, nemlig at modsvare Værdiforringelse og Forældelse, og man anvender

her de Afskrivningsregler, som for nogle Aar siden blev vedtaget for de private Telefonselskaber, for Sønderjyllands Vedkommende fuldt ud og for det øvrige Lands Telegrafvæsen noget modificeret. Anlægs-kapitalen foreslaas ogsaa her nedskrevet, nemlig fra 43,8 Mill. Kr. til 28,2 Mill. Kr., hvilket dels fremkommer ved en lignende Beregning som for Statsbanernes Vedkommende og dels ved en ligeledes tilsvarende Nedsættelse af det overtagne sønderjydske Telefonnets Anlægskapital, idet ogsaa dette utvivlsomt er alt for højt ansat.

Telegrafvæsenet har hidtil ikke haft nogen Styrelseslov; indtil for halvandet Aar siden styredes Telegrafvæsenet af en Telegrafdirektør, og Departementschefen i Ministeriet for offentlige Arbejder var imod et Honorar Generaldirektør for Telegrafvæsenet. Ved en tilfældig samtidig Vakance baade i Telegrafdirektør-Embedet og Departementschef-Embedet blev med Finansudvalgets Billigelse den nye Telegrafdirektør gjort til Generaldirektør, og Etaten har herefter ventet paa at faa en Styrelseslov, ligesom de andre Etater. Telegrafspareudvalget var i 1921 inde paa dette Spørgsmaal, og man foreslog den Gang Generaldirektoratet delt i tre Afdelinger, hver med sin Chef, en teknisk Afdeling, en Driftsafdelling og et Sekretariat. Kommissionen har tiltraadt denne Tanke om, at Generaldirektøren faar tre Afdelingschefer, en Drifts- chef, en Overingeniør og en Administrations- og Regnskabschef, og bygger herover det Forslag til en Styrelseslov for Telegraf- og Telefonvæsenet, som jeg har den Ære at forelægge, som det sidste af mine 5 Lovforslag.

Jeg har nu kun tilbage at appellere til det høje Tings velvillige Behandling af disse Forslag, baade dem, der vender sig mod Finansloven, i hvilken Henseende jeg paakalder Finansudvalgets velvillige Forstaaelse, og dem, der her forelægges for den høje Rigsdag som særlige Forslag. Det gamle Ord om, at vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, gælder fuldt ud her. Kravet om Forrentning af Statsvirksomhederne virker paa to Maader, dels ved at opfordre Virksomhederne til at skaffe sig den størst mulige Indtægt, hvilket igen vil sige at lægge sine Takster og betjene Befolkningen saaledes, at den større Trafik kan fremkomme, og jeg vilde i denne Forbindelse gerne have den lille Succes med de billige Søndagstog betragtet som et indledende Forsøg i den Henseende. Men tillige virker Kravet om Forrentning